

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/28/2017
Identifikačné číslo spisu:	5415200902
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5415200902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: X.. F. C., bytom Ľ. V. XXXX/XX, D. D., podnikajúci pod obchodným menom X.. F. C. - K., IČO: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: N. J., bytom D. XXXX/XX, I., podnikajúci pod obchodným menom N. J., X.: XX XXX XXX, zastúpený obchodnou spoločnosťou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava, IČO: 47 231 157, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Róbert Dupkala, o vymożenie 72.469,65 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7 Er 60/2015, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2017 sp. zn. 31 CoE 49/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením zo 16. februára 2017 č.k. 7 Er 60/2015-1175 Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil povinnému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi zo vzniknutých trov exekúcie vo výške 9.723,26 € ich doposiaľ neuhradenú časť vo výške 1.990,58 € v lehote troch dní od doručenia tohto uznesenia. Oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že v exekučnom konaní zásadne platí, že trovy exekúcie platí povinný a tieto sa vymáhajú spolu s vymáhanou pohľadávkou ako jej príslušenstvo. Takáto zásada platí aj pri zastavení exekúcie [§ 197 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“)]. Výnimkou z tejto zásady je ustanovenie § 203 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd môže, príp. musí za určitých okolností zaviazat' na náhradu trov exekúcie oprávneného. V danom prípade však neboli splnené podmienky (predpoklady) na postup podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

2. Na odvolanie povinného Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. júna 2017 sp.

zn. 31 CoE 49/2017 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)]. Odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci bolo treba posúdiť, či oprávnený mohol predvídať, že exekučný titul bude zrušený. Nie je podľa neho v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti, aby oprávnený, ktorý podal dôvodný návrh na vykonanie exekúcie, bol zaťažený povinnosťou znášať a hradiť trovy exekúcie, ak svojím chovaním procesne nezavinil zastavenie exekúcie dôvodne začatej a ak v čase začatia exekučného konania bol v dobrej viere a ani v hrubých rysoch nemohol predvídať zastavenie exekúcie z dôvodu uplatneným povinným v námietke proti exekúcii. Konštatoval, že súd prvej inštancie správne rozhodol podľa zásad § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, keď zisťoval, či oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie, rovnako správne rozhodol aj o nároku povinného na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uznesenie odvolacieho súdu považuje za právne neudržateľné. Poukazuje na skutočnosť, že povinný sa o exekučnom titule dozvedel až dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie, na základe čoho začal následne podnikáť právne kroky smerujúce k zastaveniu exekúcie. Súdny exekútor si navyše podľa povinného započítal časť svojich trov z prostriedkov, ktoré získal nezákonným vykonaním exekúcie.

4. Oprávnený sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa CSP sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 CSP je tiež Exekučný poriadok.

8. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané, ako aj dovolacie konanie bolo začaté po 1. apríli 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Na toto dovolacie konanie, z hľadiska prípustnosti dovolania, bolo preto potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá vylúčila prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní (viď. aj rozhodnutia 3 ECdo 16/2017, 6 ECdo 26/2017). Dovolanie podané povinným proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, je preto bez ďalšieho neprípustné.

10. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie povinného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že oprávnenému ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil povinný (§ 256 ods. 1 CSP), oprávnenému preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.